

og med Indretningen af de tyske Mellem-skoler. Men det synes, som om Glædens Gave er nægtet det ærede Medlem, som dog efter min beskedne Formodning kunde tjene de tyske Interesser i andre Mindretalsegne ved under Henvisning til Forholdene her i Nordslesvig at vise, hvor lønnende det kan være for en Regering at ville give tyske Mindretal lige saa gode og retfærdige Kaar, som Danmark har givet de tyske Mindretal. }

Justitsministeren (Steincke): Jeg til-lader mig efter at have hørt samtlige ærede Ordførere og en Række andre Talere at konstatere, at norden for Kongeaaen synes der at herske en almindelig Tilfreds-hed med Justitsministeriet og dets Ledelse, en Tilfredshed, der ikke alene har vist sig ved Mangel paa egnet Angrebsstof, men som oven i Købet lejlighedsvis har givet sig endnu mere uomtvistelige Udtryk i posi-tivt anerkendende Udtalelser fra adskillige ærede Medlemmers Side. Den eneste Ytring, jeg har kunnet finde, som aander en svag Tvivl om, at alt indenfor Justits-ministeriets Omraade er til alles Tilfreds-hed, kom fra Venstres ærede Orfører, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, der, un-der sin vilde Jagt paa Spareobjekter, i konjunktivisk Form ytrede en Formodning om, at der dog paa Justitsministeriets Bud-get ved en kritisk Gennemgang vilde kunne opnaas gode Resultater. Men denne Be-mærkning, der ikke blev illustreret ved no-get Eksempel, sagde jo i al sin kritiske Nøgenhed intet, som var egnet til at for-styrre den gode Samvittighed, vi i Justits-ministeriet har netop med Hensyn til det foreliggende Forslag.

Derimod har adskillige ærede Mem-ber, som repræsenterer Landet Syd for Kongeaaen, beskæftiget sig med forskellige Problemer, der vedrører Justitsministeriet, Spørgsmaal, som jeg nu kort skal tage op, før jeg slutter med nogle Bemærkninger om Cornelius Petersen-Bevægelsen og mit Forhold til de forskellige Livsytringer af mindre heldig Karakter, som har bevirket, at Justitsministeriet ogsaa har maattet vise denne Bevægelse en vis, langtfra til-strækkelig paaskønnet, Interesse.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt, der lagde for med Hensyn til en nærmere Gen-nemgang af Forholdene i Sønderjylland, mente, at der burde foretages en Decen-tralisation af Bestyrelsen af de umyndiges Midler. Det ærede Medlems Bemærknin-ger var nu ikke helt klare, men sigtede

formentlig til, at umyndiges Midler skal indbetales til det for hele Landet fælles Overformynderi i København og ikke som tidligere efter tysk Ret bestyres af Værgen, der dog er underkastet visse Indskræn-ninger i sin Bestyrelse. Det ærede Mem-ber paaviste imidlertid ikke, hvorfor den nugældende Ordning, der hviler paa Loven af 26. Maj 1868, er uheldig. Tilsynet med Værgemaalet føres af Skifteretten, til hvil-ken Værgen altsaa skal aflægge Regnskab. Er det nødvendigt at forbruge noget af den umyndiges Kapital, træffes Afgørelsen af, hvorvidt det er nødvendigt at angribe denne Kapital, af Amtet efter Indstilling af Skifteretten og Overformynderiet. Denne Ordning, der nu har virket i de snart 60 Aar, som er gaet, siden Loven kom, har ikke mig bekendt givet Anledning til Klager fra de sønderjydske Landsdele udover det ærede Medlems Bemærkninger forleden, og det vil være ugørligt at indføre en Sær-ordning for de sønderjydske Landsdele. Jeg tror ogsaa, at man i Almindelighed vil være enig om, at man ved at lade Besty-relsen af de umyndiges Midler forblive i Overformynderiet i første Række i alt Fald opnaar den ensartede og sikre Administra-tion af Midlerne, der dog er en Forudsæt-ning for det Ansvar, som Loven paalægger ogsaa Statskassen for Tab, forvoldt ved uheldig Administration af disse Midler.

Saa vel det ærede Medlem Hr. Schmidt som det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen berørte Dommerfuldmægtigspørgsmaalet. Ogsaa jeg er stærkt interesseret i at faa en Ordning af denne Sag. Tre Gange har jeg i min korte Levetid som Minister fremsat Lovforslag om Ordningen deraf. I Samlingen 1924—25 vedtog dette høje Ting et Lovforslag, som kun naaede at blive begravet i et Udvalg i det høje Landsting. Samme Skæbne fik et Lovforslag i Sam-lingen 1925—26, da det blev fremsat i Landstinget, en Skæbne endog skærpet derhen, at det blev til en lukket Begravelse, for saa vidt som det ikke lykkedes Udvalgets Formand at holde noget Møde i Løbet af 4—5 Maaneder. Jeg har nu fremsat det igen i Landstinget, og skulde de ærede Medlemmer kunne gøre noget til, at Lovforslaget ikke atter faar en eller anden Art af Begravelse i Landstinget, vil jeg hilse deres Bestræbelser med samme Glæde som det ærede Medlem Hr. Schmidt og det ærede Medlem Hr. Holger Andersen med flere. Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen vil det sikkert ogsaa glæde at erfare, at han udelukkende kan takke Ven-